

"Eucharystia skarbem Kościoła"¹

bł. Honorat Koźmiński

Aby zgłębić tajemnicę Eucharystii, trzeba ciągle na nowo powracać do wieczernika, tam gdzie w Wielki Czwartek miała miejsce Ostatnia Wieczerza.

Jan Paweł II, Wrocław, 1 czerwca 1997 r.

„Ostatnia Wieczerza”, Portal katedry w Kolonii, Obraz [445693](#) z [Pixabay](#)

1. MSZA ŚW.

1. Cud nad cudami

Eucharystia jest cudem nad cudami, jest to żywa pamiątka wszystkich Tajemnic świętej wiary, dlatego zasługuje na najwyższe uczczenie.

2. Cud niepojętej miłości

Ten cud niepojętej miłości, który się wypełnił po raz pierwszy w łonie [...] Najświętszej Matki Bożej, spełnia się na nowo, na naszych Ołtarzach, choć w inny sposób, w czasie każdej Mszy św. Słowo staje się ciałem i przebywa między nami. Jak

¹ bł. Honorat Koźmiński, "Eucharystia skarbem Kościoła (Wybrane myśli z pism bł. Honorata Koźmińskiego i świadectwa o nim)", Michaelinum 2005

wtedy ta największa tajemnica była zakryta przed światem [...], tak i teraz jest zakryta [...].

3. Tajemnica miłości

Jakkolwiek wiele tajemnic miłości przedstawia nam święta wiara katolicka, między nimi jest jedna, która zdaje się wszystkie inne [...] przechodzić, a raczej jest wszystkich innych zebraniem, i jakby streszczeniem, a nawet ponowieniem. W tej tajemnicy wszystkie płomienie Bożej miłości, jaśniejące w innych, zbierają się w jedno ognisko i sprawiają jakby pożar miłości, który bezustannie ogarnia świat cały, oczyszcza go, porywa serca ludzkie, zapala je, podnosi w górę, uświęca je i uszczęśliwia [...]. Jest to tajemnica Najświętszego Sakramentu i ofiara Mszy św., którą też dlatego nazwaliśmy Tajemnicą tajemnic.

4. Msza św. przedłużeniem Ofiary Krzyżowej

Biada tym, przez których Chrystus cierpi, bo o nich słusznie mówić się może, że ponawiają męczarnie Chrystusa i na nowo Go krzyżują. Dla grzechów ciągle ponawianych przez ludzi Chrystus musiałby przez wszystkie wieki, aż do obecnej chwili, wisieć na krzyżu i wzywać dla nas miłosierdzia Bożego, gdyby Jego Mądrość Przedwieczna nie wynalazła innego sposobu przedłużenia i uwiecznienia Ofiary Krzyżowej i udzielania nam swoich nieskończonych zasług przez ofiarę Mszy św., która nie tylko w każdej chwili i po wszystkie czasy się odprawia, ale i na wszystkich miejscach.

5. Pan ofiarowuje się za nas

Chrystus Pan ustawicznie się ofiarowuje za nas na zadośćuczynienie i wynagrodzenie, dlatego najlepiej tulić się do Jego boku i jednoczyć się z Nim u stóp ołtarza, dorzucając nasze małe zadośćuczynienia i wynagrodzenia, i łączyć je z oceanem Jego zasług.

6. Chrystus z nieba schodzi na ziemię

Otóż ciągle niejako spełnia się ta zapowiedź, iż Bóg tak umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał - bo Go ciągle daje. I ciągle Chrystus tak miłuje ludzi, że bezustannie schodzi z nieba na ziemię.

7. Ofiara nieskończenie doskonała

We Mszy św. mamy ofiarę nieskończenie doskonałą i jedynie Bogu miłą, i Boga godną i za grzechy nasze wystarczającą, która także do nas należy, i którą bez żadnego trudu w każdej chwili z wielką chwałą i upodobaniem Bożym możemy składać i dać Mu przez to dowód miłości [...] i więcej Mu się podobać, i więcej zasłużyć...

8. Nieustanne dziękczynienie

Oto ta sama Ofiara Pana, która jest pochwalną i pojednawczą, jest razem i dziękczynną. Ona jest nieustannym dziękczynieniem Bogu za Jego dobrodziejstwa

i na to ją Pan Jezus postanowił, odchodząc z tego świata, o czym już sama jej nazwa świadczy. Eucharystia bowiem znaczy dziękczynienie [...]. Skuteczność ofiary Mszy św. pochodzi stąd, że ona jest najdoskonalszym całopaleniem, złożonym Bogu, miłszym nad wszystkie całopalne ofiary.

9. Ofiara pojednawcza

Ofiara Mszy św. jest nieprzebranym źródłem zasług Zbawiciela. Ofiarowując Mszę św. Bogu Ojcu, najprędzej miłosierdzia Bożego możemy dostąpić, bo Msza św. jest Ofiarą pojednawczą.

10. Miłość przynagła Go

Miłość przywiodła Go (Chrystusa) do rodzenia się codziennie na ołtarzu, które jest większym upokorzeniem niż przebywanie w żłobku, czy Nazarecie lub w tabernakulum. Ta miłość przynagła Go do odnawiania codziennie na całym świecie Swojej Męki i do ustawicznego ofiarowywania się Swemu Ojcu za grzechy nasze tak, jak się zaofiarował raz na Krzyżu, na Kalwarii.

11. Najwyższe dzieło Boże

O, jakże podziwiać, jak czcić, jak uwielbiać i miłować to najwyższe dzieło Boże, w którym Stworzyciel nasz nie na tym zakłada swoją chwałę, aby się wywyższył nad wszystko, jak my to czynimy, ale na tym, aby się jak najbardziej poniżył. I czy mogło być większe jeszcze poniżenie i wyniszczenie jak ukrycie się pod postacią chleba, gdzie cała Jego Wszechmocność obraca się w największą niemoc [...].

12. Cud ponawia się codziennie

Rzeczywiście cudem nad cudami, ponawiającym się codziennie, jest to przemienienie całej istoty chleba w Ciało, i całej istoty wina w Krew Chrystusową, które odbywa się w każdej Mszy św., z pozostawieniem jedynie zewnętrznych postaci chleba. Jest to przemienienie tak prawdziwe i rzeczywiste, że po nim nie znajduje się tam ani odrobina chleba, tylko jego kształt, kolor i smak, a w każdej cząsteczce znajduje się Ciało i Krew z Duszą i Bóstwem Pana naszego Jezusa Chrystusa.

13. Msza święta ciągle się odprawia

Bóg nie poprzestał na jednorazowym udzieleniu (łask), ale chciał, aby ustawicznie odprawiała się (Msza św.) na całej ziemi, tak, że nie ma (ani) jednej godziny, ani jednego dnia, ani nocy, żeby się gdzieś nie odbywała Święta Ofiara.

14. Chrystus naszym rzecznikiem

Jakże szczęśliwi i bezpieczni jesteśmy, mając takiego Wszechmocnego i najmiłosierniejszego rzecznika, który nie tylko na ziemi, na wszystkich ołtarzach, ponawia ustawicznie Ofiarę uczynioną (na Kalwarii), ale i w niebie ciągle stoi przed Ojcem dla ponawiania tej Ofiary.

15. Chrystus najhojniejszym gospodarzem

Gospodarzem uczty weselnej jest przyjemniejszy nad wszystkie syny ludzkie nasz drogi Zbawiciel, który już nie wodę w wino, jak niegdyś na godach weselnych w Galilei, ale wino w Krew Swoją Najdroższą przemienia i chleb w Ciało Swoje. Nie dosyć dla Niego być gospodarzem naszym, ale chce być jeszcze naszym współbiednikiem, naszym towarzyszem, przyjacielem, naszym pokarmem i napojem. Ciało Jego prawdziwie jest pokarmem i Krew Jego prawdziwym jest napojem. Gdzież znajdziecie gospodarza tak gościnnego, żeby nas karmił własną krwią i ciałem.

16. Cześć Boga

Przez ofiarę Mszy św. Pan Bóg jest więcej uczczony niż przez wszystkie adoracje [...], Świętych i Aniołów.

17. Modlitwa chwały i dziękczynienia

A tak poznajecie, że nie może być żadnego aktu, ani modlitwy, ani ofiary, która by Bogu była przyjemniejsza i więcej Mu chwały przynosiła od ofiary Mszy św. [...]. Dlatego przy każdej Mszy św. niebo otrzymuje więcej radości i rozkoszy niż ze wszystkich innych rzeczy lub z dobrych uczynków całego świata... We wszystkich Mszach św. Chrystus czci, chwali i miłuje, i dzięki składa, i służy, i uwielbia Trójkę całą mocą swego Bóstwa i całą mocą Człowieczeństwa, w sposób tak wzniosły i niepojęty, że Jego modlitwa chwały i dziękczynienia przewyższa wszelką modlitwę Aniołów, wszelką cześć świętych.

18. Msza św. - chwałą Boga

Wiemy, że Bóg nas stworzył dla siebie i na to przyszedliśmy na ten świat, żebyśmy Go chwalili, i Pan Jezus przychodzi na nasze Ołtarze dla chwały swego Ojca. A wiemy, że Bóg większej chwały mieć nie może jak ze Mszy św. Dlatego i my nie możemy Go doskonale uwielbić, jak ofiarując Mu chwałę Jezusa Chrystusa w Świętej Ofierze.

19. Źródło łask

Widzimy przeto, że kto [uczestniczy we] Mszy św., ten jest obecny we wszystkich tajemnicach życia i Męki Pana Jezusa, a zatem nie może lepiej uczcić Boga i skuteczniej wyjednać wszelkich łask, i zapewnić sobie wiecznego zbawienia.

20. Źródło niewyczerpanych łask

Teraz rozumiecie, dlaczego Kościół tak obowiązuje wiernych pod grzechem śmiertelnym [do uczestniczenia we Mszy św.] w każde święto, bo niczym tego zastąpić nie może. Tam [jest] źródło niewyczerpanych łask i świętości. Tylko to zrozumieć trudno, że ludzie z tak wielkich łask ozięble korzystają. Ubiega się tylu za doczesnymi zbiorami – a tu [...] skarb ukryty tak wielki [...]. Wielu odprawia pielgrzymki do cudownych miejsc – gdzież cudowniejsze miejsce nad ołtarz w kościele? [...] Kto na Mszy jest, to tak jakby wszystkie pielgrzymki odprawił, jakby był w Nazarecie

i w Betlejem, i w Jerozolimie, i w Wieczerniku, i na Kalwarii, i na [górze] Oliwnej, i na Taborze. Kto [we] Mszy św. [uczestniczy], to tak jakby obecny był wszystkim cudom na świecie [...].

21. Pomocą w zbawieniu

Któż może wątpić, że po każdej Mszy św. tysiące dusz wchodzi do nieba. A jest to niemała zachęta dla wszystkich, aby się mogli ze swej strony do tej chwały Bożej przyczynić.

22. Msza św. naszym ocaleniem

Gdybyśmy mogli zobaczyć, co by się stało z nami i z tym zepsutym światem, gdyby nie odprawiała się Msza św., z wielkim przerażeniem przekonalibyśmy się, że żadnej świętości na ziemi by nie było [...], że najlepszych z nas Pan Bóg srodze by karał, a ten świat już byłby kilkakrotnie zniszczony.

23. Zjednuje nam przebaczenie

Tylko ofiara Jezusa Chrystusa jest dostatecznie wielka, aby zjednała nam wszystkim przebaczenie z naddatkiem. Musimy jednak najpierw stać się jej uczestnikami, aby nasza uboga danina przy tej Boskiej ofierze znalazła przyjęcie i posłużyła ku naszemu zbawieniu. Nie inaczej stajemy się jej uczestnikami tylko przez tę naszą ofiarę złożoną naszemu Zbawcy.

24. Spływają wszystkie łaski

Przez Ofiarę Mszy św. spływają wszystkie łaski. Przez nią codziennie odwrócone bywają niezliczone klęski. Przez nią ciągle wznosi się przed Majestat Trójcy Przenajświętszej uwielbienie, dziękczynienie, zadośćuczynienie i błaganie, słowem ziemia żyje, porusza się i ma całą swoją siłę we Mszy świętej.

25. Msza św. dobrodziejstwem ludzkości

Jak to dobrze, żeś postanowił tę Ofiarę nieskończoną, godną Ciebie. Jak wielka byłaby nasza nędza i smutek, gdybyśmy nie mieli środka uczczenia Ciebie dostatecznie i dziękczynienia Tobie, i przebłagania Cię za grzechy, i uproszenia łask potrzebnych. W tej jednej ofierze wszystko mamy. Jak to dobrze, żeś postanowił tę Ofiarę czystą bez żadnej skazy. Choćbym złożył Tobie na ofiarę siebie całkowicie, czyżbyś mógł ją przyjąć. Wszystko we mnie jest nieczyste i skażone. Ja sam brzydzę się swoją nieczystością i przewrotnością, a cóż dopiero Ty, Panie. Lecz ta Ofiara Syna Twego jest cała czysta i godna Ciebie.

26. Zadośćuczynienie za wszystko

Każdy z nas, jedną ofiarą Mszy św., może zadośćuczynić za wszystko.

27. Wdzięczność Panu Jezusowi za Mszę św.

O, jakaż miłość należy się Panu Jezusowi Chrystusowi za tę cudowną tajemnicę, w której On w tak dziwny sposób rozmnożył Siebie samego na wszystkie strony ziemi i uwiecznił swoje życie między ludźmi dla zbawienia, iż to, co było wprzód udziałem małej liczby dusz wybranych w ziemi Judzkiej..., dostępne jest dla każdej duszy wiernej we wszystkich zakątkach ziemi i to przez lat tysiące.

28. Zachęta do uczestnictwa

Teraz korzystaj, póki czas, teraz używaj czasu od zajęć, od spoczynku, od gawęd, a nie dopuszczaj, aby (ci) jeden dzień przeszedł bez [uczestniczenia we] Mszy św., a zobaczysz i będziesz przekonany, że nie możesz ani Boga lepiej uczyć, ani podziękować Mu, ani błagać, ani uprosić sobie błogosławione skutki teraz i w wieczności.

29. Uczestnictwo we Mszy św.

W czasie Mszy św. trwajcie ciągle w modlitwie, w aktach wiary, nadziei, pragnienia upokorzenia, a szczególnie miłości i skruchy, a potem oddajcie się jako dziecko w ręce Pana Jezusa, aby, z wami czynił, co Mu się podoba, aby was uświęcił i aby od czasu Jego wejścia, serce wasze było całkowicie Jemu oddane.

Mozaika „Ostatnia Wieczerza” z Sanktuarium Notre Dame De Mantara w Sajdzie, Liban, fot. Henryk Przondziona